

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 25. marec 2013, številka 3, letnik II

Cepljenje smiselno pred zimo

Zdravja ne zapravljam

Rezultati februarskega ocenjevanja učilnic

Župan Franc Zdolšek: »Danes je ravno obratno ...«

Evropska vas: S skupnimi močmi

Foto stran: Svetovni pokal v smučarskih skokih deklet na Ljubnem

Laški petošolci v smučarski šoli v naravi

29. marčevski pohod na Šmohor

Voščila učencev ob dnevu žena in materinskem dnevu

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 25. marec 2013, številka 3, letnik II

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Neža Ferlič, Tina Kramar, Taja Jančič, Nataša Grešak, Zarja Nemec, Eva Vujasinović, Gaja Kovač, Larisa Knap, Valentina Bezgovšek, Manja Kačič, Urška Sikovšek, Neža Ulaga, Eva Klezin, Saša Klezin, Ana Blatnik, Tanja Belej, Klara Peklar, Julija Planinšek, Blaž Pečnik, Klemen Dečman, Nina Deželak, India Karlatic, Larisa Ortl, Laura Breznikar, Tjaša Pušnik, Luka Cestnik, Hana Obrez, Neža Kovač, Manja Mrgole, Tjaša Hrastnik, Neja Ozimek, Adelisa Šljivar, Tinkara Kramer, Domen Tovornik, Alen Zajtl, Ana Šmerc, Klara Brečko, Anej Bovha, Lara Horjak, Kristina Centrih, Larisa Kolarec, Petra Žumer, Simona Kostanjšek, Veronika Horjak, Urša Kodrin, Lea Lapornik

Naslovnica: Mojca Pušnik

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

PREHLADNA OBOLENJA SE ZA LETOS POČASI POSLAVLJAJO

Cepljenje smiselno pred zimo

Vsak mesec v uredništvu povabimo na pogovor strokovnjaka, ki sodeluje s šolo. Tokrat se je vabilu prijazno odzvala gospa Damjana Ključevšek, ki sicer redno sodeluje z našo šolo na področju zdravstvene vzgoje.

Na začetku vsakega koledarskega leta se poveča število prehladnih obolenj. Tudi letos je bilo tako. Zakaj ravno v omenjenem času?

Prehladna obolenja so v tem obdobju pogostejša, ker se manj gibamo na svežem zraku in smo več v zaprtih prostorih, ki jih tudi manj zračimo, zato je več možnosti, da pride do prehladnih obolenj.

Katero prehladno obolenje je najpogostejše? Kakšne znake ima oziroma kako se kaže, kako ga prepoznamo?

To je prehlad oziroma viroza. Pri tej obliki prehladnega obolenja se poviša telesna temperatura, slabo se počutimo, imamo glavobole, bolijo nas mišice, nimamo teka, vneto imamo nosno sluznico, pogost je izcedek iz nosu.

Kaj povzroča gripo?

Gripo, ki je težja oblika prehladnega obolenja, povzročajo različni virusi.

Kako se najbolje zavarujemo pred njo? Kako jo najenostavneje preprečimo?

Najbolje se zavarujemo tako, da redno skrbimo za osebno higieno. Večkrat na dan si umivamo roke, pri čemer mora biti še poseben poudarek na higieni, ko pridemo s stranišča ali pred jedjo. Roke si umivamo natančno, z milom pod tekočo vodo, pri čemer pazimo, da umijemo vse površine. Najbolj priporočeno je, da si jih obrišemo s papirnato brisačo. Za čiščenje nosu v času nahoda uporabimo papirnate robčke in jih takoj po uporabi odvržemo v smeti in si umijemo roke. Ko kašljamo in kihamo, tudi uporabimo papirnat robček. Če tega ni, kihnemo oziroma zakašljamo v komolec in s tem preprečimo prenos virusov. Poleg higiene je za preprečevanje gripe pomembno tudi to, da se prehranjujemo zdravo, jemo veliko sadja in zelenjave (vitamin C in minerali). Poleg tega moramo dovolj piti – naravne sokove, čaje ...

Kaj menite o cepljenju proti gripi?

Vsem ga priporočam na začetku sezone, torej v jesenskem času, preden se gripa začne pojavljati.

Zdravniki pa ga posebej priporočajo vsem kroničnim bolnikom, starejšim, otrokom in nosečnicam ...

Kaj moramo narediti, če imamo gripo?

Ostanemo doma, počivamo, pijemo dovolj tekočine, znižujemo telesno temperaturo (stuširamo se z mlačno vodo), uživamo zdravo prehrano, predvsem veliko sadja in zelenjave.

Koliko časa traja zdravljenje gripe oziroma drugih prehladnih obolenj? Kdaj lahko gremo po preboleli gripi v šolo, službo ...?

Doma ostanemo, dokler se znaki prehladnega obolenja ne izboljšajo, če po dveh do treh dneh ni bolje, se odpravimo k zdravniku.

Ali lahko pri prehladnih obolenjih pride do zapletov?

Pri prehladnih obolenjih lahko pride do zapletov, če ne upoštevamo osnovnih pravil o preprečevanju. Najpogostejši zapleti so angina, pljučnica, vnetje ušes. Pri tem so najbolj izpostavljeni majhni otroci in nosečnice.

Kakšna je razlika med epidemijo in pandemijo?

Zelo poenostavljeno povedano je epidemija bolezen, ki razsaja znotraj države, medtem ko je pandemija bolezen, ki razsaja v več državah.

Kakšni so primeri ukrepanja v teh dveh primerih?

V tem primeru Inštitut RS za varovanje zdravja odredi navodila za zdravstveno varstvo, na primer o priporočljivem ravnanju populacije v času povečanega pojavljanja prehladnih virusnih obolenj. Predvsem je problem tam, kjer se srečuje veliko ljudi. To je v šolah, vrtcih, zdravstvenih domovih, bolnišnicah, večjih trgovskih centrih, zato so v teh ustanovah tudi omejeni obiski.

Neža Ferlič

ZDRAVSTVENA VZGOJA

Zdravja ne zapravljam

Medicinska sestra Damjana Ključevšek redno obiskuje učence različnih razredov in jim predava o različnih zdravstvenovzgojnih temah. Tokrat smo učenci oddelka z nižjim izobrazbenim standardom z njo ponovili določeno snov in se naučili veliko novega.

Učenci Onisa

Primerne dejavnosti v prostem času krepijo naše zdravje.

Pozorno smo prisluhnili nasvetom.

TEKMOVANJE ZA NAJBOLJŠI RAZRED

Rezultati februarskega ocenjevanja

Februarja je bilo četrto ocenjevanje urejenosti učilnic. Rezultati so zapisani v spodnji preglednici. V tabeli, kjer so objavljeni skupni rezultati, so razredi z največ osvojenimi točkami označeni z rdečo. Oddelek z nižjim izobrazbenim standardom smo začeli ocenjevati februarja, zato smo učilnici ocenili dvakrat, enako bo tudi marca in aprila. Po številu ocenjevanj bo tako Onis ostalim oddelkom enakovreden aprila.

Tina Kramar

RAZRED	PORAVNANOST, ČISTOST MIZ	TLA	TABLA	OGLASNE DESKE	GARDEROBE, MALICA	SKUPAJ
1. a	0.5	1	1	1	1	4.5
2. a	1	0.5	1	1	1	4.5
2. b	1	1	1	1	0.5	4.5
3. a	1	0.5	1	1	0.5	4
3. b	0.5	1	1	1	0.5	4
4. a	1	1	0.5	1	1	4.5
4. b	1	0.5	1	1	1	4.5
5. a	1	1	1	1	0.5	4.5
5. b	1	1	1	1	0.5	4.5
6. a	1	0.5	1	1	1	4.5
6. b	1	0.5	1	0.5	1	4
6. c	1	0.5	1	1	0.5	4
7. a	0.5	1	1	1	1	4.5
7. b	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
8. a	0.5	0.5	1	0.5	1	3.5
8. b	1	1	1	1	1	5
9. a	1	1	1	1	1	5
9. b	1	0.5	1	1	1	4.5
Onis	0	1+1	1+1	1+1	1+1	4+4

Skupni rezultati

RAZRED	TOČKE
1. a	17
2. a	17.5
2. b	16.5
3. a	15.5
3. b	15.5
4. a	15.5
4. b	15.5
5. a	17.5
5. b	17.5
6. a	13
6. b	15.5
6. c	13.5
7. a	15
7. b	16
8. a	12.5
8. b	17.5
9. a	15.5
9. b	15.5
Onis	8

ŽUPAN JE BIL UČENEC NAŠE ŠOLE

»Danes je ravno obratno ...«

Veliko je zanimivih stvari in dogodkov, o katerih bi lahko povprašali župana. A ko smo ga povabili na pogovor, smo se odločili, da ga bomo povprašali predvsem o tem, kakšne spomine ima na osnovnošolske klopi. Z veseljem se je odzval, česar smo bili še posebej veseli.

Kot otrok ste tudi vi obiskovali našo šolo. Na osnovno šolo imajo vsi spomine, nekateri bolj in drugi manj lepe, a vsi jih radi prikličejo v spomin. Kakšni so vaši spomini na dni, ki ste jih preživeli v šoli?

(Smeh). Na šolanje v Laški osnovni šoli imam lepe spomine ...

Vsak učenec bi lahko imel določen predmet na urniku vsak dan, po drugi strani pa obstajajo predmeti, pri katerih je težko zdržati pet minut. Kateri je bil vaš najbolj in kateri najmanj priljubljen predmet?

Moji najbolj priljubljeni predmeti so bili matematika, kemija, biologija in zemljepis, torej večinoma naravoslovni predmeti. Najmanj všeč pa so mi bili jeziki, saj so bili takrat šele v uvajanju. Tako nismo imeli neke podlage, na kateri bi lahko gradili tovrstno znanje.

Pouk brez anekdot, šal, potegavščin ali dogodkov, ko se bojimo kazni učiteljev ali staršev, je zagotovo dolgočasen. Imate kakšen takšen spomin, ki vas, ko se ga spomnite, še danes nasmeje?

Vedno je bilo zanimivo (smeh) ... Spomnim pa se, da mi je bilo v času šolanja najtežje takrat, ko sem moral domov nesti opomin.

Tehnologija je v zadnjih letih izjemno napredovala in današnji otroci prosti čas preživljamo čisto drugače, kot so ga otroci nekoč. Kakšna se vam zdi primerjava?

Otroci smo v času mojega šolanja večino prostega časa preživljali zunaj in za nas je bila kazen, če smo morali biti zaprti v hiši. Danes je ravno obratno, saj je kazen, če se moraš odklopiti od spletnih omrežij in iti na zrak. A dan je bil, kar se tiče šolskih in ostalih obveznosti, takrat enako dolg kot danes.

So bili otroci včasih med seboj zaradi več druženja bolj povezani kot danes?

Mladi so bili med seboj enako povezani, kot so danes. A razlika se kaže predvsem v obliki stikov.

Vsaka generacija naše šole se lahko pohvali z odličnimi dosežki na tekmovanjih in pri končnih ocenah. Kako vidite našo šolo in učence glede uspešnosti?

Šola v Laškem je uspešna in tudi v srednjih šolah so učenci razmeroma dobri. Je pa res, da je prehod iz osnovne v srednjo šolo bil in tudi vedno bo težak.

Za konec bi še omenila, da smo osnovnošolci veseli, kako lepo občina skrbi za naše dobro počutje. Imamo na primer sveže prepleskane barvne stene, nove barvne klopi, mize in stole v avli ... Kar je vse financirala občina z vašim dovoljenjem.

Vesel sem, da ste zadovoljni in da se dobro počutite.

Gospod župan, hvala, ker ste se odzvali našemu povabilu na pogovor.

Hvala tudi tebi.

Taja Jančič

Foto: Arhiv Občine Laško

EVROPSKA VAS

S skupnimi močmi

Naša šola se vsako leto udeleži projekta Evropska vas. Projekt se je začel približno pred šestimi leti na pobudo takratnega ministrstva za šolstvo in šport.

Naša šola se projekta udeležuje od leta 2007. Vodja letošnje Evropske vasi je učiteljica Tatjana Kantardžić, ki je z delom zelo zadovoljna: »Naši učenci zelo radi sodelujejo pri projektu. Skupaj beremo zgodbe pisateljev iz določene države, ustvarjamo različne likovne izdelke, kuhamo tradicionalno hrano te države, pripravljamo tudi plesne točke in pojemo pesmi.« Hkrati je poudarila, da si bo končne rezultate mogoče ogledati 9. maja na stojnici v Celju. Tam bodo zbrane različne šole vsaka s svojo državo, ki jo bodo predstavile..

Letos si je naša šola za predstavitev izbrala Nizozemsko, ki smo jo v časopisu predstavili v prejšnji številki. V prejšnjih letih smo pri projektu

Evropska vas ustvarjali na temo Nemčije, Španije, Italije, Francije ... V preteklih letih so bile vodje in organizatorice Nina Teršek, Ana Cesnik, Nevenka Turnšek, Petra Velikonja in druge.

Projekt Evropska vas je nastal z namenom, da bi učenci na zabaven in malo drugačen način spoznali države Evrope. Način dela je tak, da vsak učitelj da svoji skupini napotke, potem pa ideje in točke združijo. »Zagotovo bo največji izziv predstavitev naše države v Celju,« meni učiteljica Tatjana. Uredništvo vsem sodelujočim, čeprav je do maja še kar nekaj časa, želi, da bi se čim bolje odrezali.

Nataša Grešak

PŠ DEBRO

Mlini na veter

Najbrž veste, da je Nizozemska znana tudi po mlinih na veter. Kako so na to temo za projekt Evropske vasi ustvarjale pridne ročice najmlajših v OPB v 1. razredu, si lahko ogledate na spodnji fotografiji.

OPB 1. RAZRED PŠ DEBRO

Vsestransko ustvarjalni

Tudi mi smo celo šolsko leto zelo aktivni in ustvarjalni. Zato je prav, da tudi drugi spoznate naše aktivnosti. Še posebej smo ponosni na sodelovanje z gospo Kosaber (mamico naše Klare), ki v Pivovarni Laško pripravlja publikacijo o ekološki uporabi odpadne plastenke. Tudi mi smo ji pomagali, in sicer tako, da smo izdelali nekaj izdelkov iz odpadnih plastenk, jih fotografirali in opisali postopek izdelave. Prilagamo postopke izdelave, če bi tudi vas zamikalo, da si katero izdelate.

Izdelava ptičje hišice iz plastenke

Učenci na predhodno narezane plastenke (velike) v obliki ptičje hišice lepijo koščke samolepilnega papirja. V spodnjem delu plastenko oblikujejo v skodelico, v katero lahko po obdelavi nasujejo ptičja semena. Zgornji zožan del plastenke ostane kot majhna streha. Nanjo učenci nalepijo koščke barvnega samolepilnega papirja, da postane hišica pisana. Po želji je lahko tudi enobarvna. Dva ali tri pasove trakov pustimo, da povezujejo zgornji in spodnji del. Učenci poljubno okrasijo. Na plastenkin del z zamaškom pritrdimo še vrvico za obešanje.

Izdelava hišice za škratke

Iz majhnih plastenk izrežemo hišice (vrata, okna). Učenci jih z barvami za steklo poljubno pobarvajo. Plastenke pustimo, da se posušijo. Na posušeno hišico še z zlato, s srebrno ali z barvno konturo za steklo narišemo dodatke, kot so hišna številka, obrobe oken, polkna, rože ... Na zgornji del navežemo vrvico za obešanje, če želimo, da hišica visi, sicer ne. Na kljukice za obešanje učenci iz papirja narišejo še poljubne škratke in škratovke, s katerimi igrajo različne igre vlog.

Plastenka klovn

Učenci na majhne ali velike plastenke z barvnimi alkoholnimi flomastri narišejo hlače, majico in obraz za klovna. Vse poljubno okrasijo. Pod

zamašek narežejo še volno in poljubno oblikujejo pričesko. Da je skozi prozorno plastiko lepše vidno, kar narišejo, v notranjost natrosimo koščke stiropora, belega papirja, peska ... Kar imamo pri roki. Če želimo, da klovni visi, mu dodamo še vrvico, sicer je pripravljen za razstavo.

Roža iz plastenk

Spodnji del manjše plastenke ob krožnem spodnjem delu narežemo na trakove in oblikujemo rožo, in sicer tako, da plastiko zravnamo. Krožni del – dno pobarvamo z eno barvo, trakove z drugo. Barvamo z akrilno barvo ali z barvo za steklo. Nato celo malo plastenko pobarvamo z zeleno, z olfa nožem ob straneh oblikujemo liste in jih upognemo navzven. Plastenko v spodnjem delu obtežimo, da lažje stoji, pomagamo si lahko s manjšo prazno plastenko, v katero nasujemo kamenčke, da lažje stoji. Na krožnem delu plastenke spojimo oba dela – cvet in zeleni del – s silikonskim lepilom. Takšno cvetlico postavimo na razstavo ali jo podarimo.

Brigita Kovač

SVETOVNI IN MEDNARODNI DNEVI

Dva dneva, posvečena ženskam

Clara Zetkin (1857–1933) je bila nemška političarka, mirovna aktivistka in borka za enakopravnost žensk z moškimi. Po njeni zaslugi so sprva 19. marca začeli praznovati dan žena.

Svetovni dan civilne zaščite obeležujemo prvi dan v marcu. Razglasila ga je Mednarodna organizacija civilne zaščite leta 1990. Ljudje bi se morali bolj zavedati, kako pomembna je civilna zaščita pri naravnih in drugih nesrečah. Ljudi zato osveščajo, da bi se bolj učinkovito zavarovali pred njimi.

Svetovni dan varčevanja z energijo je 6. marca. Različne organizacije ljudi spodbujajo k temu, da bi varčevali z energijo. Gospodinjstva so namreč ogromni porabniki električne energije (hladilnik, mikrovalovna pečica, luči, pralni stroj ...). Z varčevanjem lahko prihranimo denar in skrbimo za okolje, saj zmanjšujemo emisije toplogrednih plinov v ozračju.

Mednarodni dan žena je praznik žensk, ki ga 8. marca praznujemo v več kot sto državah. Obeležujemo ga v spomin na to, da so ženske postale

enakopravne moškim. Na začetku se je omenjeni dan praznoval 19. marca na pobudo Clare Zetkin, ki se je borila za enakopravnost žensk. V Sloveniji so ženske volilno pravico pridobile leta 1945 in tako dokončno postale enakopravne moškim.

Materinski dan v Sloveniji obeležujemo 25. marca. Je še en dan v marcu, ki je posvečen ženskam; v tem primeru tistim, ki so postavljene v vlogo mame. Materinski dan v različnih državah praznujejo na različne dneve, vsekakor pa si je dobro ta dan zapomniti in mamo razveseliti s kakšno pozornostjo.

Svetovni dan gledališča že od leta 1962 obeležujemo 27. marca. Na Slovenskem velja za začetnika dramatike Anton Tomaž Linhart, ki je napisal prvi dve slovenski komediji – Županova Micka in ta veseli dan ali Matiček se ženi.

Saša Klezin in Valentina Bezgovšek

FOTKA MESECA

Taščica

Vsak mesec bomo izbrali fotografijo, ki najbolj ustreza preteklemu obdobju ali obeleži pomembno dogajanje iztekajočega se meseca. Fotografije lahko prispeva kdorkoli, ki se z njimi ukvarja.

Marec je v znamenju zime, ki se ne more in ne more posloviti. Naveličani smo je tako ljudje kot tudi živali. Na svojih fotografijah je to lepo ujela Anja Deželak iz 9.a-razreda MŠ Laško. Fotografirala je

čudovito taščico v grmovju sredi mesta. V njenem pogledu kar vidimo, kako željno pričakuje toplejše čase in s tem lažje preživetje.

Andrej Gobec

CANKARJEVO TEKMOVANJE

Dobra bera

Naša šola že vrsto let spodbuja učence, da se udeležijo priprav na tekmovanje za Cankarjevo priznanje. Zato smo se odločili, da učenke, ki so se udeležile regijskega Cankarjevega tekmovanja, povabimo, da svoje vtise zapišejo tudi za naše bralce.

Neža Ulaga: Že dolgo sem se spraševala, zakaj se reče Cankarjevo tekmovanje, če nikoli ne izberejo njegovih del. Uštela sem se, ker so letos poleg knjige mladinske pisateljice Dese Muck izbrali tudi zbirko črtic Ivana Cankarja.

Torej Cankarjevo tekmovanje. To je edino tekmovanje, na katerem sem že od četrtega razreda uspešna. In ker mi lani za las ni uspelo priti na regijsko tekmovanje, sem bila trdno prepričana, da mi bo letos uspelo. In mi tudi je. Tja sem prišla precej živčna. Zavedala sem se, da vsak od nas hrepeni po uspehu. Po kratki pohvalno organizirani uvodni točki so nas razporedili v učilnice. Nekje sredi za pisanje določenega časa me je zajela panika, saj so vsi okrog mene pisali s polno paro, nekateri so celo želeli novo polo papirja ... Pero mi tisti dan ni ravno dobro teklo, zato se mi je na koncu spis zdel brezpredmeten (in temu primeren je bil tudi rezultat). Kljub temu se je moje razpoloženje izboljšalo, takoj ko so nam postregli s sokom in sirovimi štručkami. Po dolgi razpravi, polni smeha v kombiju, smo se vrnili v Laško.

Bil je sicer nekoliko spodletel poskus, a vendar sem to vzela kot novo izkušnjo in se že veselim tekmovanja prihodnje leto in morda boljšega rezultata.

Ana Blatnik: »Tooooo, uspelo mi je!« so bile moje prve misli, ko sem izvedela, da sem se glede na število točk na šolskem Cankarjevem tekmovanju uvrstila na regijsko tekmovanje. Čeprav sem imela občutek, da bo treba vložiti veliko nadaljnjega truda, sem se rezultata močno razveselila, ampak občutek me pač ni varal in kmalu, ko sem izvedela, koliko stvari je treba dodati, spremeniti in preoblikovati od šolskega do regijskega tekmovanja, sem se lotila dela in kar precejšen del popoldnevov pred tekmovanjem porabila za pisanje.

Dopoldne na dan tekmovanja so mi sošolci izrekli veliko spodbudnih besed, zato sem se kar boljše volje z ostalimi tekmovalci odpravila v Šempeter v Savinjski dolini, kjer je bilo tekmovanje. Organizacija je bila dobra in nisem se mogla načuditi, koliko nas je prišlo pisat. Med dramsko predstavo, ki so jo pripravili učenci tamkajšnje šole, smo si vsi »lomili prste« in pošiljali zadnja sporočila prijateljem, naj držijo pesti za nas. Ko smo se razvrstili v učilnice, je čas za pisanje hitro minil in imela sem občutek, da se kazalci na uri premikajo neverjetno hitro. Po vsej verjetnosti je bil res samo občutek! Po uri in pol pisanja je sledila pogostitev, pri kateri so glavno temo pogovora sestavljala vprašanja o tem, kaj, kako, o čem je kdo pisal. Večina se je strinjala, da nihče ni pričakoval naslova, povezanega s hrepenenjem.

Kakšen teden kasneje so že drugič iz mojih ust prišle besede: »To, uspelo mi je.« Izvedela sem namreč, da sem osvojila srebrno priznanje. Ni mi žal nobene ure, ki sem jo preživela z nalivnim peresom v roki, da bi zvadila čim več stvari, in utrujenih prstov, preden sem se zvečer vrgla v posteljo in v trenutku zaspala.

Taja Jančič: Ko mi je učiteljica za slovenščino povedala, da sem se uvrstila na regijsko Cankarjevo tekmovanje, sem bila presenečena, vendar navdušena. Za čim boljše rezultate in čim boljšo uvrstitev smo morale še bolj podrobno prebrati knjigi Nebo v očesu lipicanca in Moje življenje, ki sta bili razpisani za tekmovanje. Znova in znova smo prebirale glavne podatke o Desi Muck in Ivanu Cankarju ter se še bolj poglobile v njun način pisanja, da bi ga v spisu lahko opisale. Kljub temu, da smo takrat, ko smo izvedele, da smo se uvrstile na regijsko tekmovanje, mislile, koliko časa še imamo, je kmalu prišel dan, ko smo se vse tekmovalke Osnovne šole Primoža Trubarja z mentorici odpeljale v Šempeter v Savinjski dolini, kjer je bilo tekmovanje za našo regijo. Ob prihodu v šolo smo najprej poiskale učilnico, nato pa smo si z ostalimi tekmovalci iz drugih šol ogledale še kratko

predstavitev, ki jo je pripravila šola. Po predstavitvi smo se odpravili v učilnice, kjer so nas pričakale vrečke z darili. Ko so v razrede prišle še učiteljice, so nam razdelile pole papirja in navodila. Na navodilih je bil tudi naslov. Takšnega naslova nisem pričakovala, vendar kljub ni bilo težko pisati. Spis smo morali napisati v uri in pol, kar je zelo hitro minilo, temu pa je sledila malica. Počakali smo še mentorice in se nato odpeljali proti Laškemu. Kmalu sem izvedela, da sem dobila tudi srebrno Cankarjevo tekmovanje in se tega še dodatno razveselila.

Manja Kačič: 29. januarja je bilo področno Cankarjevo tekmovanje, ki sem se ga udeležila tudi jaz. Ob 12. uri smo se tekmovalke z mentoricama dobile v avli. V Osnovno šolo Šempeter v Savinjski dolini, kjer je bilo tekmovanje, smo se odpeljale s šolskim kombijem. Pot ni bila dolga in ko smo prispele, so se nam pridružili še Rimljani. Skupaj smo se odšli prijaviti in nato so nam učenci tamkajšnje šole pripravili kratek, a zanimiv program. Ta je bil v zvezi s Cankarjem in z osrednjo temo letošnjega tekmovanja, naslov tekmovanja pa je bil Z besedami in med njimi. Ko se je program končal, so nas razporedili po učilnicah. Pisati smo začeli ob 14. uri in pisali devetdeset minut. Pred pisanjem sem čutila malo treme, toda ta je kmalu minila, saj sem zaupala

vase in ker sem vedela, da me je učiteljica dobro pripravila. Za tekmovanje je bilo treba vložiti kar nekaj truda in časa. Prebrati smo morali dve knjigi, Nebo v očesu lipicanca Dese Muck in Moje življenje Ivana Cankarja. Z učiteljico sem se tudi dobila, da mi je povedala, kaj na tekmovanju zahtevajo in kaj je treba znati. Ko sem spis napisala, sem odšla v avlo in tam počakala druge tekmovalke, da smo skupaj odšle po malico. Učiteljici sta prišli malo kasneje, ker sta bili na sestanku mentorjev. Ko smo se zbrale, smo odšle domov. Cankarjevo tekmovanje je eno mojih ljubših, saj sem se naj z veseljem prijavila in se zanj tudi pripravljala, ker rada berem knjige, spoznavam avtorje in tudi pisanje spisov mi ni tuje. Na tekmovanju sem osvojila srebrno priznanje, ki sem ga zelo vesela. Nase sem zelo ponosna, ampak mislim, da brez učiteljice, ki me je tako dobro pripravila in mi bila v podporo, ne bi prišla tako daleč, zato se ji iskreno zahvaljujem in mislim, da je tudi ona zaslužna, da sem dobila srebrno priznanje.

Saša Klezin: Za Cankarjevo tekmovanje smo morali prebrati Nebo v očesu lipicanca avtorice Dese Muck in Cankarjevo Moje življenje. Tekmovanja sem se udeležila, ker se mi zdi zelo pomembno negovati materni jezik, čemur je to tekmovanje tudi namenjeno.

Najprej je potekalo na šolski ravni, nato še na regijski in državni. Sama sem se udeležila šolskega in regijskega tekmovanja. Na šolskem nisem pričakovala priznanja, saj ga tudi lani nisem osvojila, zato sem bila toliko bolj vesela, ker se mi je letos nasmehnila sreča.

Regijsko tekmovanje je bilo v Osnovni šoli Šempeter v Savinjski dolini, kamor smo se odpeljali po pouku. Nekateri tekmovalke so se peljale s kombijem iz šole v Rimskih Toplicah, ker je bilo v našem premalo prostora. Vožnja je hitro minila. Med njo nismo bile nervozne, ampak smo le obnavljale vsebino in se pogovarjale. Ko smo prišle v šolo, smo si v avli z ostalimi ogledale kratek kulturni program, ki so ga pripravili tamkajšnji učenci. Preden smo odšli v učilnice, so nam mentorice dale še zadnje napotke in nasvete in kmalu smo imele pred sabo list papirja in v rokah nalivno pero. Lotila sem se pisanja.

Dve šolski uri, kolikor smo imeli na voljo, sta hitro minili in pole smo morali oddati. Odšli smo na malico in še malo poklepetali o tekmovanju, nato smo se odpeljali nazaj v Laško. Za vse je bila to zelo poučna izkušnja, ki nam bo zagotovo še prav prišla. Čeprav sem imela premalo točk, da bi se uvrstila naprej ali dobila srebrno priznanje, mi bo dogodek ostal v lepem spominu. Zato se tudi drugo leto nameravam udeležiti Cankarjevega tekmovanja.

Tina Kramar: Za letošnje Cankarjevo tekmovanje smo učenci 8. in 9. razreda morali prebrati knjigi *Nebo v očesu lipicanca* slovenske mladinske pisateljice Dese Muck in *Moje življenje* knjigo pisatelja, kateremu je tekmovanje posvečeno.

Najprej je bilo šolsko tekmovanje, nato še regijsko. Bila sem vesela, ker se mi je uspelo uvrstiti na regijsko tekmovanje. To je bilo v osnovni šoli Šempeter v Savinjski dolini. Vožnja do šole je hitro minila. Med njo smo hotele pregnati živčnost, zato smo temo pogovora raje usmerile stran od tekmovanja.

Ko smo prišle, smo se vsi zbrali v avli in si ogledali kratek kulturni program, ki so ga pripravili učenci tamkajšnje šole. Preden smo odšli v učilnice, so nam mentorice dale še zadnje napotke in nasvete. Čas pisanja je hitro minil. Ko smo končali, smo odšli na malico in malo poklepetali o tekmovanju, potem pa se odpeljali nazaj v Laško.

Za vse nas je bila to verjetno lepa izkušnja. Kljub kakšnemu »presenečenju« v navodilih mi je uspelo zbrati dovolj točk za srebrno priznanje, a vseeno premalo za nadaljnje tekmovanje. Vsekakor pa sem na rezultat ponosna, zato bom tudi drugo leto šla na to tekmovanje.

Urška Sikovšek: Ker sem bila že na mnogih tekmovanjih, trema pri meni sploh ni več prisotna. Pač greš in pokažeš najboljše ter upaš, da bodo rezultati čim hitreje znani. Kulturni programi so mi vedno odveč in tudi tokrat je bilo tako. Veliko boljša je bila družba učencev iz Rimskih Toplic, s katerimi smo se v kombiju krohotali celo pot tja in nazaj. Res nam je »dogajalo«. Pa saj zato so tekmovanja, da se družimo, imamo super in pokažemo, kaj znamo.

Tanja Belej: Napočil je torek. Torek, ki sem ga malce s strahom pričakovala. Bil je namreč dan regijskega tekmovanja za Cankarjevo priznanje, ki sem se ga udeležila skupaj s še nekaj učenkami iz matične šole. Čeprav sem bila kar nekako ponosna nase, da se mi je uspelo povzpeti na prvo mesto v šoli in si tako zagotoviti vstopnico na regijsko tekmovanje, sem imela tremo. Kaj če nisem dovolj dobra?! Ampak ni bilo časa za dvome. Po kosilu smo se odpravili na pot. Vožnja je minila precej hitro, a bilo je ravno toliko časa, da sem si še enkrat prebrala vse pomembne stvari, ki bi jih morala vedeti in napisati v svojem spisu.

Nato smo prispeli do šole, v kateri je bilo tekmovanje. Stopili smo iz kombija in osupnili ob pogledu na množico učencev, ki so postopali okoli šole. A časa za opazovanje ni bilo, pohiteli smo v notranjost. Tam smo se vpisali. Vsakemu so povedali, v kateri učilnici bo tekmoval, nato so nas napotili v avlo, kjer je bil nekakšen sprejemni nastop. Takoj so mi v oči padli naslovi Cankarjevih črtic, ki so bili nalepljeni na največji steni avle. Ob naslovih, kot so na primer *Skodelica kave*, *Mamo je zatajil* in mnogi drugi, so mi misli švigale skozi možgane. Postala sem živčna, a se mi je zdelo, da sem kar dobro pripravljena. Nastop učencev je hitro minil in po njem so nas usmerili do učilnic. Vsak je imel označeno mesto, kjer ga je čakala kuverta z imenom. Ko sem prebrala naslov spisa oziroma temo tekmovanja, sem se najprej prestrašila, kajti v glavo mi ni šinila niti ena ideja, o čem bi lahko pisala. A ko se je tekmovanje čez približno pet minut začelo, sem kmalu dobila ideje za pisanje. Lahko se pohvalim, da mi je šlo precej dobro. Ura in pol, kolikor smo imeli na voljo, je minila, kot bi mignil. Skupaj z drugimi sem zapustila učilnico ter odšla v jedilnico na malico. Takrat bi težko govorila o občutku, kako sem se odrezala. Vedela sem le, da me desna roka strašansko boli. Kako me ne bi, devetdeset minut pisanja ni kar malo! Čakanje na rezultate je bilo dolgo. Predolgo. Po mojem mnenju je to najbolj mučen del vsakega tekmovanja. Ko te kar razganja od pričakovanja, radovednosti. In končno so rezultati prišli. Moja razredničarka, ki je hkrati moja učiteljica slovenščine, mi je sporočila, da sem osvojila srebrno Cankarjevo priznanje. Bila sem zelo ponosna, da mi je to uspelo, in sem zelo hvaležna za to izkušnjo.

FOTO STRAN

Smučarski skoki deklet

Kot prvi se v rubriki Foto stran predstavlja Anej Razboršek s fotoreportažo svetovnega pokala v smučarskih skokih deklet na Ljubnem. Anej se je zelo potrudil in nam v sliki prikazuje tekmovalno vzdušje na veliki športni prireditvi. Čestitamo in le tako naprej!

Andrej Gobec

Priprave

Tekmovanje

Vroče kljub mrazu

Naše tekmovalke

Zmagovalka

SMUČARSKA ŠOLA V NARAVI

Kdor zadnji smuča, najslajše ...

Tudi učenci petih razredov matične šole so bili v smučarski šoli v naravi v Logarski dolini. Njihove izkušnje so, po izjavah sodeč, zelo pozitivne.

Zarja Nemec: *V smučarski šoli sem se imela zelo lepo. Med potjo do tja smo se ustavili v muzeju. Tam smo spoznali veliko stvari iz preteklosti. Ko se je predstavitev končala, smo odšli nazaj na avtobus in se odpeljali. Ko smo prispeli, smo odložili prtljago, potem pa nam je lastnik razložil pravila. Prva dva dneva sta bila običajna. A v sredo je začelo snežiti, zato smo dopoldansko smučanje malo skrajšali. Ta dan smo se odpravili tudi do izvira kisló-železne vode, ki je imela grozen okus. V četrtek smo šli na pohod v Klemenškovo zijalko. Tam smo videli vse mogoče. V petek pa smo spakirali, podelili pohvale in odšli. Še nekaj časa po smučarski šli v naravi sem si želela nazaj. Bil je zelo zanimiv izlet.*

Eva Vujasinović: *»Končno peti razred. Končno se bodo začele šole v naravi. Prva bo smučarska. Super!«* smo razmišljali s sošolci, ko se je začelo šolsko leto. Na žalost je prvi rok smučanja odpadel zaradi pomanjkanja snega. A potem je le prišel tisti pravi ponedeljek. Vzeli smo kovček v roke, dali smuči na ramo, sedli v avto in se odpeljali na avtobusno postajo. Vožnja z avtobusom se je zdela dolga, a je bila kljub temu vesela. Na poti smo se ustavili v muzeju in izvedeli marsikatero zanimivost o Logarski dolini. Naslednja postaja je bila naša kočá. Razporedili smo se po sobah in razpakirali stvari. Kmalu je sledilo kosilo. Nato smo odšli smučat. Preostanek dneva ni bil tako zanimiv, saj smo se učili, imeli večerjo, se umili in odšli spat. Torek je bil

enak, le da smo proti večeru odšli na sprehod.

In že je sledila sredo, ki je bila zelo zabavna, sploh popoldne, ko smo šli v kraško jamo. Bilo je srhljivo, vsaj meni se je tako zdelo, saj ne maram pajkov. Četrtek je bil najboljši. Zajtrk, učenje, smučanje, počitek in nato sprehod do izvira železne vode. Fuj! Ima okus po žlici oziroma še huje. Kot da bi jedla stopljeno železo.

Vrhunec smučarske šole pa je predstavljala predstavitev učencev iz posamezne sobe. Bilo je zelo veselo, saj smo se vsi smejali. Sledil je petek, ki je bil po eni strani vesel in po drugi žalosten. Tekmovanje je bilo veselo, sploh zame, ki sem osvojila prvo mesto, medtem ko smo bili žalostni zaradi odhoda domov.

PLANINSKI KROŽEK

29. marčevski pohod na Šmohor

V dolini je bila že pomlad, medtem ko je na Šmohorju zima še vedno kazala zobe.

Kmalu je bil čas za prvi postanek, ker smo bili žejni in lačni.

Bomo zmogli? Absolutno!

Modri nasveti na zelenih tablah

Zasnežena igrala niso dolgo samevala.

Po dobri uri in pol nas je razveselil pogled na planinski dom.

Pred domom se je zbralo lepo število pohodnikov z vseh vetrov. Pohod se je končal s podelitvijo spominskih značk in kartončkov z žigi 29. Marčevskega pohoda na Šmohor.

Mina Čibej

Sankanje

Bil je lep sončen dan. Naše učiteljice Vesne Obrez ni bilo v šoli, ker je odšla s 5.b-razredom v zimsko šolo v naravi. Nadomeščala jo je učiteljica Marica Trupej.

Skupaj z njo smo se odločili, da se bomo v sredo, 30. januarja 2013, odšli sankat. V šoli smo se dobili ob isti uri kot vsak dan, le da je vsak s seboj prinesel lopatko, sanke ali bob. Dogovorili smo se, da bomo malico vzeli s sabo. Potem je vsak vzel svoje sani in odpravili smo se proti gasilskemu domu, kjer nas je čakal gasilski kombi, ki nam je peljal sani. Mi pa smo se peš odpravili na Mulenco. Pot je bila težka in strma, a vseeno smo vsi uživali v pohodu. Na vrhu sankališča je kapelica, pri kateri smo pustili nahrbtnike z malico. Ko smo prišli na vrh, je učiteljica morala najprej preveriti, če znamo vsi zavirati. Na srečo smo znali vsi. Na koncu proge smo opazili manjši prepad, spodaj pod njim pa tla brez snega. Sošolka Julija je po pomoti zapeljala vanj. Vsi smo mislili, da je tam ogromen prepad, zato smo hitro tekli pogledat, ali se je poškodovala, vendar Juliji na srečo ni bilo čisto nič. Kmalu sta nas obšli lakota in žeja, zato smo se vsi zadovoljni pri kapelici okrepčali z malico in se pogreli z slastnim čajem. Okoli 11.30 smo se veseli, polni vtisov in utrujeni vrnili v dolino. Doma pa smo vsi najbrž pripovedovali, kako smo se imeli ta dan v šoli lepo.

Gaja Kovač

PŠ VRH

Juri Muri za slovenski kulturni praznik

Učenci PŠ Vrh so v dvorani gasilskega doma sooblikovali kulturni program ob slovenskem kulturnem prazniku. Recitirali so Pavčkovo poezijo Juri Muri v Afriki. Z recitacijam verzov iz slikanice so obudili spomin na izjemnega slovenskega pesnika.

*Učenci in kolektiv
PŠ Vrh nad Laškim*

In kaj moraš narediti, če sovražiš vodo, milo in brisače?

Juri Muri pozna odgovor.

PŠ REČICA

Sapramiška na obisku v Rečici

6. marca smo v Podružnični šoli Rečica gostili dramsko skupino z Vrha nad Laškim. Sestavljajo jo starši, ki želijo otrokom omogočiti uživanje v domišljijskem svetu pravljic.

Uprizorili so zgodbo Svetlane Makarovič Sapramiška. Bili so tako zabavni in zanimivi, da smo med predstavo gledalci kar onemeli – prav vsi, od najstarejših do najmlajših, smo strmeli v zamaskirane igralce. Odlična igra, maska, kostumi in scena so nas hitro posrkali v svet domišljije ...

Zato z veseljem pozdravljamo idejo, da odrasli podarijo otrokom pravljico. Zagotovo je enostavneje

kupiti v trgovini vrečo sladkarij. A užitki ob tovrstnem sladkanju so kratkotrajni, posledice pa nosijo zobje. Medtem ko pravljica ponuja povsem drugačno sladkanje, ki nahrani in bogati naš notranji svet.

Ksenija Vozlič

Sapramiška pri zdravniku

PŠ VRH

Gledališki dan

V soboto, 9. marca, je bilo v Kulturnem centru Laško območno srečanje otroških gledaliških skupin. Udeležili so se ga tudi učenci iz PŠ Vrh nad Laškim. Anita, Doroteja, Tomaž, Klara, Gloria in Zala so spet oblekli kostume živali in pred kamero zaigrali igro Pod medvedovim dežnikom. Učiteljica Marija Kotar pa je prejela priznanje za odlično režiserko.

Simona Sirk

Piko na i je naredil Žan Ulaga, ko je raztegnil meh svoje »prijateljice« in dvorano napolnil z znanimi zvoki harmonike.

Uspešno smo odigrali, zato lahko zadovoljivo nazdravimo.

PŠ REČICA

Moj dan

Opis sobote

Klara Peklar: Zjutraj smo vstali. Jaz sem se prva zbudila, drugi brat Alen, tretja mami in četrti ati. Nato sem pojedla kosmiče. Ati je pil čaj, mami je jedla med z margarino in pila kapučino. Alen pa ni nič jedel, samo pil je kapučino. Potem sem gledala televizijo. Nato sem se oblekla, pospravila posteljo in brala knjigo. Čez nekaj časa sem oblekla kombinezon in odšla ven z bratom Alenom.

Opis nedelje

Julija Planinšek: Zjutraj smo se zbudili in odšli na zajtrk. Potem smo odšli k maši. Ko smo se vrnili, je mami odšla k babici in dediju pomagat kuhat kosilo. Jaz sem zlezla pod toplo odejo, ker me je zeblo. In že je mami klicala, naj pridemo jest. Med kosilom mi je oči predlagal, naj grem z njim do babice, ker ima Matija rojstni dan. Oblekla sva se in odšla peš k babici. Ko sva bila na pol poti, me je oči vprašal, ali greva po bližnjici ali daljši poti. Odločila sem se, da greva po bližnjici, vendar sva vseeno morala iti po daljši poti, ker je bilo veliko snega. Mami, Lucija in Žiga pa so odšli z avtom. Ko sem bila že utrujena, me je oči nesel. Kmalu zatem so se pripeljali

mami, Lucija in Žiga. Z očijem sva šla v avto in vsi skupaj smo se odpeljali na rojstni dan. Pri babici mi je bilo zelo všeč, ker sem se igrala s sestrično Ajdo. Bila je zelo smešna. Zvečer, ko sem bila že utrujena, smo odšli domov. Doma sem se slekla in se okopala. Nato sem lahko še malo gledala televizijo. Ko sem bila že zaspana, sem odšla spat. Sestra Lucija mi je dovolila, da lahko spim pri njej. Ta nedelja je bila super. Upam, da bodo druge nedelje prav takšne.

DOŽIVLJAJSKI SPIS

Midva tega ne bova!

Moj ati je zelo dober kuhar. Večkrat, ko se zbudim, iz kuhinje že lepo diši. Za golaž je pravi strokovnjak in povedati moram, da ponavadi polžem tudi krožnik.

Nekega dne pa se je ati odločil, da bo pripravil polže. Z bratom sva se najprej veselo smejala, a ko je res začel nabirati polže in jih shranjevati v kozarec, naju je smeh minil. Ob misli, da bi jedel nekaj tako ogabnega, sem se kar tresel. Če bi si stvari predstavljal še malo bolj živo, bi bruhal. Ko je ati nabral polže, je na spletu poiskal recepte za pripravo. Polže je moral posoliti, da so se razsluzili, potem jih je bilo treba pustiti, da so se očistili, in mislim, da je to trajalo več kot teden. Potem jih je skuhal, odstranil meso iz hišic in pripravil poseben česnov namaz. Priznam, da je tudi takrat iz kuhinje lepo dišalo, ampak ob misli, da bi polže samo poizkusil, mi je postalo slabo. Še vedno sem imel občutek, da se ati šali, dokler nisem zagledal lepo dekoriranega krožnika s polževimi hišicami. Takrat sem pobegnil iz kuhinje. Degustaciji se je pridružila tudi mami in povedala, da so zelo dobri, jaz pa sem si mislil: »Dobro, da je v hladilniku še nekaj golaža.« Čez pet minut je isto misel ponovil moj brat. Ati je vztrajal, naj poizkusiva vsaj en grižljaj. Izgovarjala sva se. Najprej nisva bila lačna. Potem sva imela neodločljivo delo. Ob tretjem povabilu pa sva oba v en glas zatulila: »Midva tega ne bova!«

Zvečer je ati povedal, da so bili polži tako dobri, da jih bo pripravil še enkrat. Hvala bogu se to do zdaj še ni zgodilo.

Blaž Pečnik

DOMIŠLJIJSKA SPISA

Tovarna smeha

Za devetimi gorami je živel znanstvenik Jack, ki je izumil več stvari, na primer straniščno školjko, ki se premika, leteči avto, podvodno letalo ...

Imel je veliko tovarn v različnih mestih in dosegljivo mu je bilo vse, kar je hotel. Spomnil se je, da je na svetu vse preveč žalostno. Zato je izumil tovarno smeha. Smeh je bil zelo drag. Ura smeha je stala šestdeset evrov. Jack je bil še bolj bogat in slaven. Toda imel je hudobnega brata Toma. Ta je izumil tovarno žalosti. V njej je skrivaj deval žalost v hrano. Ko je Jack to ugotovil, je vedel, da mora nekaj ukreniti. Zato je izumil restavracijo McDonalds, ki se je v prvem mesecu po odprtju povzpela na prvo mesto. Ljudje so od takrat naprej začeli jesti v McDonaldsu. Tomu so zaradi nizke prodaje zrušili tovarno žalosti.

Jack je bil zelo vesel, ker med ljudmi ni bilo več žalosti.

Klemen Dečman

Denar raste

Vsak dan je večja kriza z denarjem. Zato sem se odločil, da bom vzgajal denar. Postal bom super zvezda. Denar, ki ga hranim v hranilniku, bom dal v lonček z veliko zemlje in ga vsak dan zalil.

Danes sem dal petsto evrov v petsto lončkov z zemljo in jih zalil. Bili so čisto zmečkani kot kakšen WC-papir. Seveda sem kot mlad podjetnik zaposlil tisoč varnostnikov. Starši so morali dati ves denar, ki so ga hranili vse življenje, za plačo varnostnikov. Vsak dan sem omenjeni denar v lončkih zalil, a ni in ni hotel rasti. Končno sem čez nekaj mesecev le zagledal denar, ki je bil visok približno deset centimetrov. Starši so bili ponosni name. Sklenil sem, da bom sadil tudi cekine. Moral sem zaposliti še tisoč varnostnikov. Starši so morali vzeti posojilo in še pri starih starših so si morali sposoditi denar. Sem malo začuden, da me še niso okregali, ker velikokrat kakšno ušpičim. Kot takrat, ko sem atijev avto zamenjal za tricikel. Avto je stal sto tisoč evrov, tricikel pa tisoč osemsto tolarjev. Razlika je bila seveda zelo velika. Čez mesec pa so tudi cekini prikukali iz lončkov. Seveda so me starši zelo spodbujali. Saj sem iz petstotih evrov dobil deset tisoč evrov.

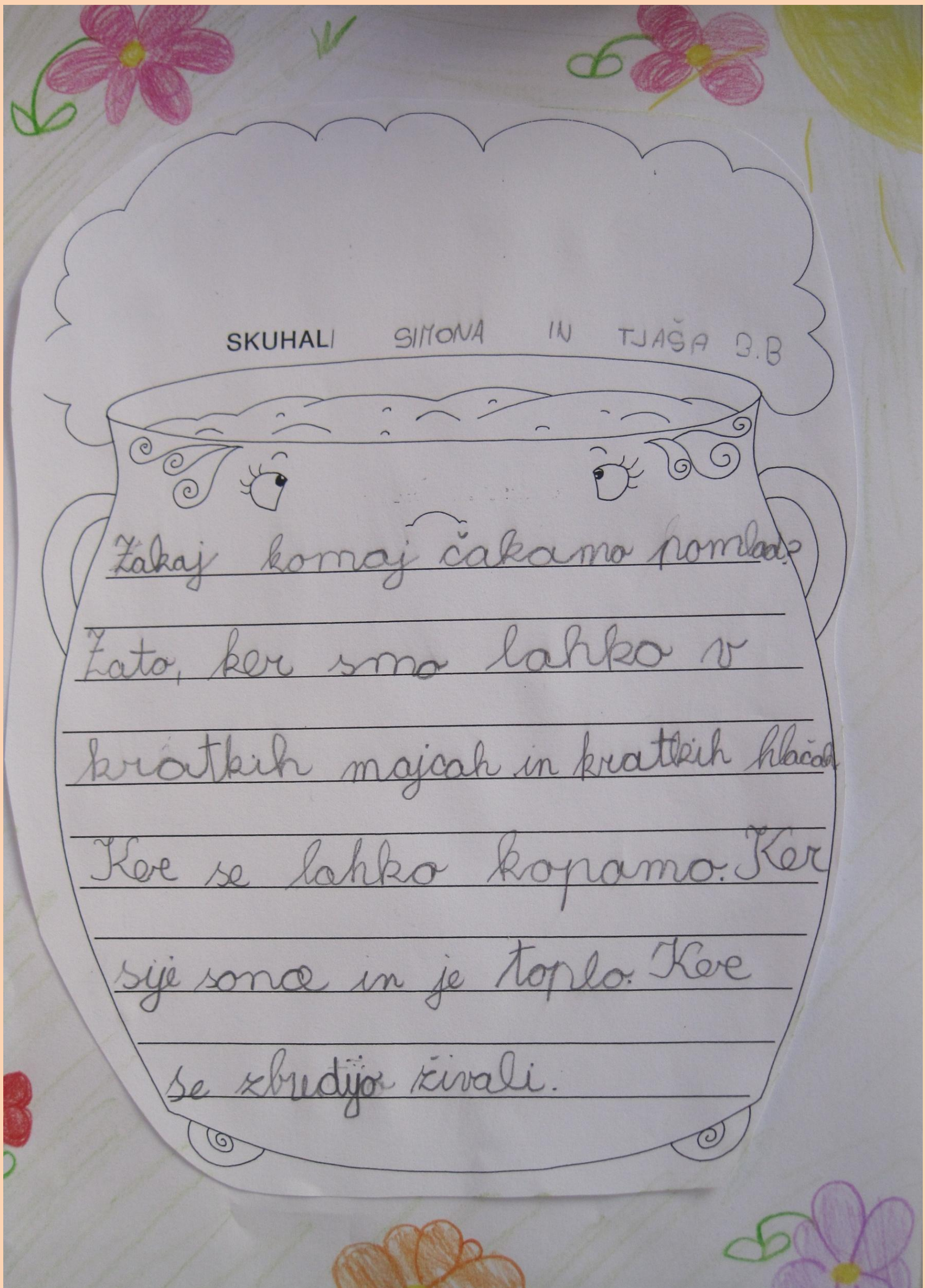
Nina Deželak

SPISI O POMLADI

Zakaj komaj čakamo pomlad?

Le kdo ne pozna občutka nemira in vznemirjenosti, ko nas spomladi pobožajo prvi topli sončni žarki? Še posebej se jih razveselijo otroci, ki po pouku komaj čakajo, da lahko gredo tudi na igrišče. A pri tem ne pozabijo na pisanje.

Ana Cestnik

SKUHAL

Jure in Neja

Pomlad

Spomladi začnejo
rasti znanilci pomladi,
prične se delo na
vatu, nivi in polju. Spomla-
di je topleje, dan je
daljši, noč daljša.
Ptice se vračajo,
drevesa začnejo cveteti.
Živali se prebujajo
iz zimskega sp

PRVI POMLADNI DAN

Prvi pomladni dan

Pomlad je letni čas po koncu zime in naznanja poletje. Pomladni meseci so marec, april in maj. Koledarska pomlad traja od 21. marca do 21. junija. Letos pa se je začela 20. marca.

Pomlad predstavlja predvsem ljubezen in ponovno rojstvo. Prve pomladanske cvetlice so zvončki in trobentice. Pomlad je zelena in cvetoča. Drevje začne poganjati in pomladni

veter privabi na plan živali, ki morajo napolniti svoje želodce po dolgem zimskem spanju.

India Karlateg

NATEČAJ ZA SLIKO POMLADI

Ustvarjalci, pozor!

Zima se počasi poslavlja in pomlad se že vztrajno prebuja. Dnevi so vedno dlje obsijani s soncem. Drevesa so že začela brsteti in iz zemlje kukajo prve pomladne cvetlice. Pomlad je bila in je še danes ustvarjalni navdih številnim slikarjem. Zato smo se v uredništvu šolskega časopisa odločili, da bomo tudi iz mlajših učencev naše šole izvabili njihov ustvarjalni in umetniški duh.

Na natečaju lahko sodelujete učenci razredne stopnje, ki radi rišete ali slikate. Tema in način izdelave izberete sami. Izdelke, ki jih boste oddali v kabinetu slovenščine na matični šoli ali avtorici tega besedila, bodo pregledali trije člani uredništva v sodelovanju z učiteljicama likovnega pouka. Ker vemo, da je v naših šolah veliko učencev, ki radi rišete, bo uredništvo izbralo pet nagrajencev, in sicer

iz vsake šole po enega. Nagrajenci bodo objavljeni po zvočniku, na oglasni deski in v šolskem časopisu, zato nikar ne pozabite na zadnjo stran pripisati svojega imena in priimka ter razreda. Po natečaju bomo izdelke razstavili na razstavi, ki bo potovala po vseh naših šolah. Na njej bodo predstavljeni trije najboljši izdelki posamezne šole.

Taja Jančič

PŠ REČICA

Mamica, vse najboljše!

Za mamice in babice smo ob dnevu žena izdelali voščilnice in darila. Tako smo z drobno pozornostjo lahko pokazali veliko naklonjenost.

Učenci PŠ Rečica

PŠ VRH

Mamica je kakor rožica ...

8. marec je praznik žensk, zato smo v PŠ Vrh nad Laškim naredili majhna darilca za mamice. Kako je izgledalo delo, si lahko ogledate na spodnjih fotografijah.

Simona Sirk

Lončke smo poslikali z barvami pomladi.

Napolnili smo jih z rodovitno zemljo.

Posadili smo cvetačo in brokoli.

Lončnico z zelenjavo smo podarili mamicam.

Za vse mame

Mama je nenadomestljiva, saj z nami joče in se veseli, nam zvečer da objem in poljub za lahko noč ... Mame gradijo ta svet, saj ustvarjajo nova življenja. Kaj bi mi in Zemlja brez njih? Na kratko – ne bi obstajali.

Cel svet vam je lahko hvaležen. Hvala vem, mame!

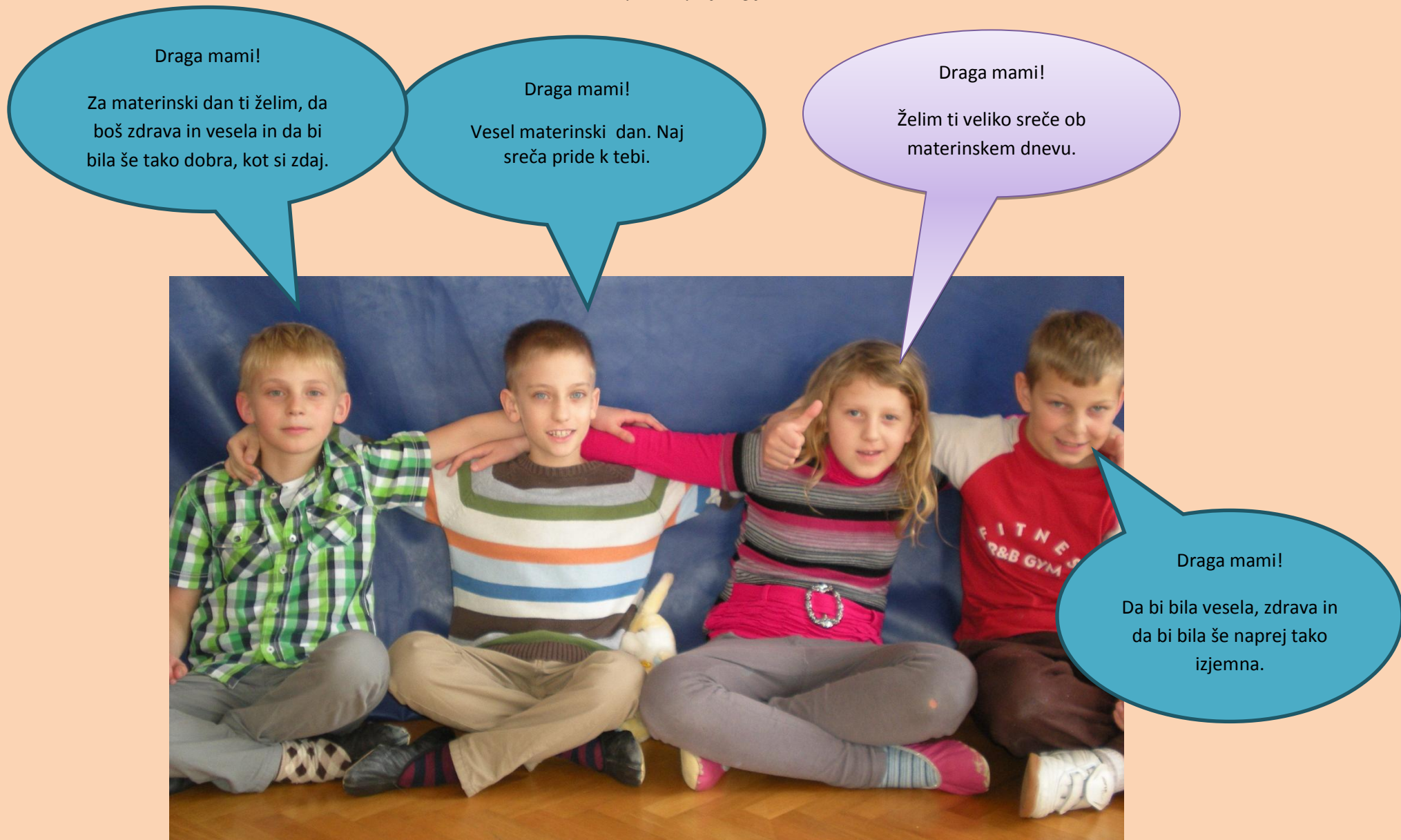
Eva Vujasinović

PŠ VRH

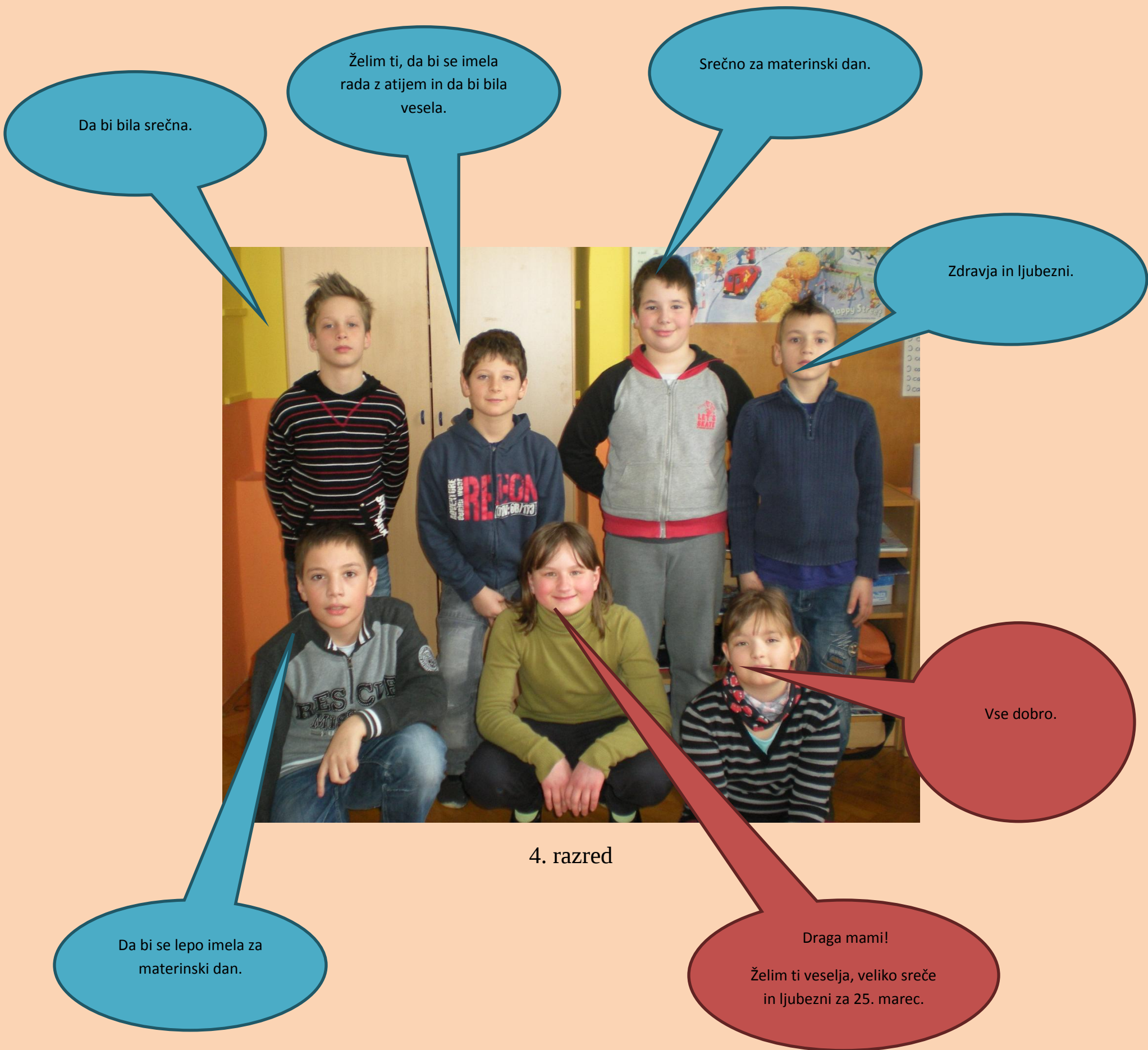
Ob materinskem dnevu

1. in 2. razred

3. razred

4. razred

5. razred

Simona Sirk

Mami

Mami, ti si nekaj tako čudovitega,
tako lepega in tako te imam rada.

Bolj kot karkoli na svetu.

Tvoj objem mi pomeni več kot tisoč zvezd,
tvoj poljub je več kot moj nasmeh.

Tako lepa in čudovita si, topla bolj kot sonce.

Ti si več kot tisoč zvezd, ti si več kot moj nasmeh,
ti si – moja mami.

Larisa Ortl

PŠ REČICA

Želje za mamice ob materinskem prazniku

Takole so se razpisali rečiški otroci.

Draga mami!

Želim ti:

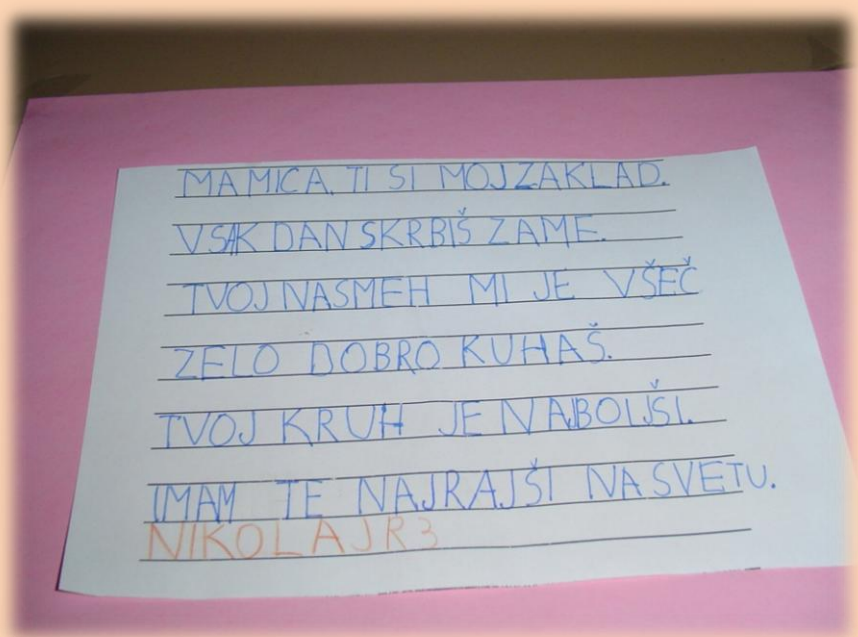
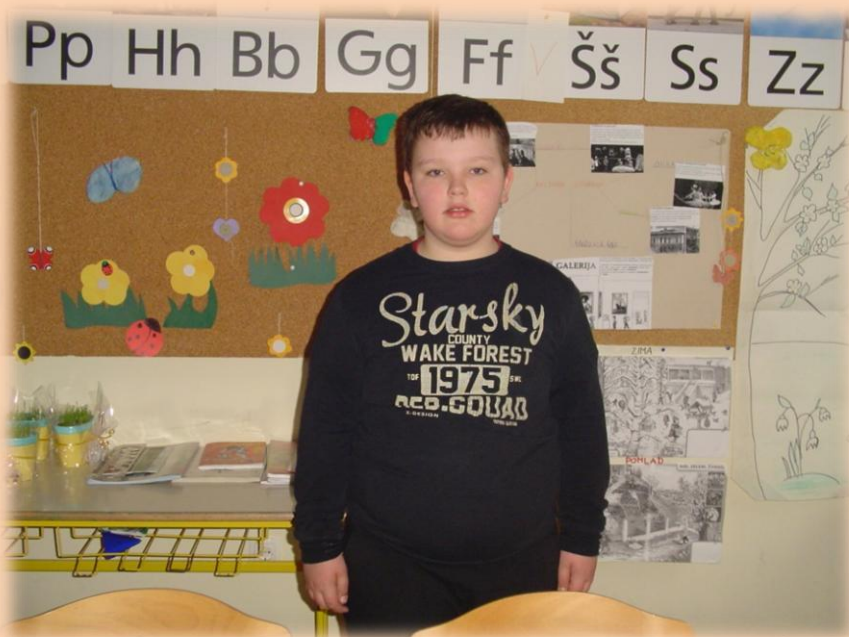
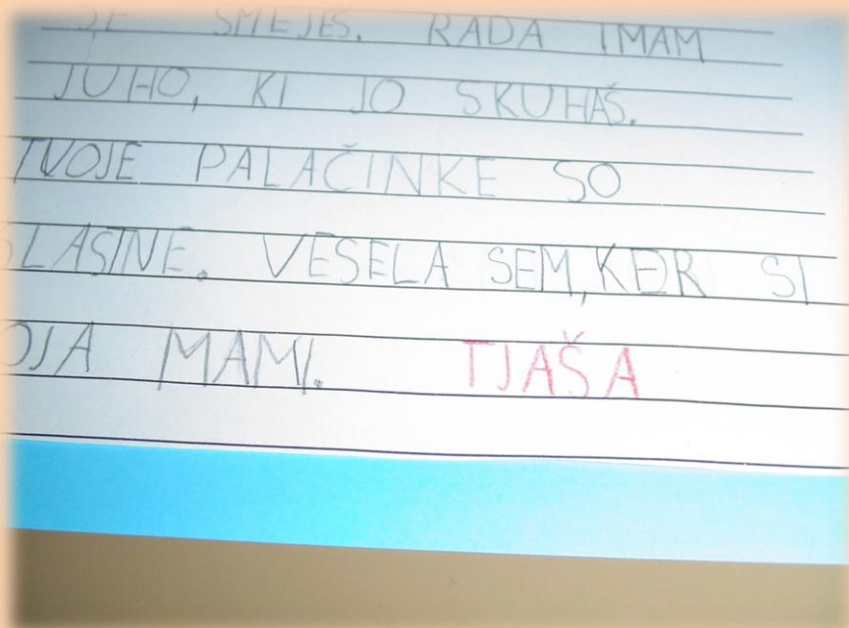
- da bi bila vesela in da bi se imeli radi- da bi se igrala Enko z menoj.
Tvoja Klara	- nov parfum- da bi skupaj lahko gledala risanko- pridna otroka (Rebeko in Nika).
Tvoj Nik
- da bi bila najsrečnejša mami na svetu- da bi lahko odšla na morje- da bi bila vesela in prijazna- da bi bila še naprej tako dobrega srca.
Tvoja Neža	- da bi bil tvoj sin Nik priden in ne bi odgovarjal.
Nik O.
- sreče in zdravja- da bi bil jaz, tvoj sin, priden.
Tvoj Luka	- da bi večkrat kaj dobrega skuhala- da bi dobila nova ličila- da bi lahko vedno z menoj igrala monopoli- da bi me imela še naprej tako rada.
Tvoja Julija
- da bi se pozdravila- da bi si lahko kupila osla.
Larisa	
- da bi bile tvoje hčere pridne.
Danaja	- da bi bili vsi zdravi- da bi šli večkrat v Rovinj, na Bohinj in na Pašman ter skupaj plezat.
Urban
- da bi lahko šla večkrat na sprehod- da bi ti jaz kupila pico- da bi bila vesela.
Rebeka	

Učiteljica v OPB v PŠ Rečica Lidija Jakopič

ONIS

Draga mamica ...

USTVARJALNI KOTIČEK

Roža za mamico

Učenci podaljšanega bivanja v 3. razredu MŠ Laško so nam tudi tokrat poslali predlog, kako za dan žena ali materinski dan razveseliti mamico. Na spodnji fotografiji so njihovi izdelki.

Potrebujemo:

- jogurtov kozarček
- gips
- leseno palčko
- barvni papir
- krep papir

Gips zmešamo z vodo in nalijemo 1 dl v jogurtov kozarček ter vanj takoj vtaknemo leseno palčko. Preštejemo do 15 in spustimo palico. Pustimo sušiti pol dneva. Odstranimo lonček in dobimo stojalo s paličico. Zavijemo ga v krep papir. Izrežemo poljubno rožico iz papirja in vanjo napišemo nekaj lepega za mamo, jo zapremo in podarimo.

Ana Cestnik

MATERINSKI DAN

Moja mama

Moja mama je pridna in delovna kot prav vsaka.

*Skrbi zame, dokler polnoletna nisem, kupuje mi potrebne stvari,
ker denarja še ne služim.*

*Le kako bi bilo brez mame, oče bi bil osamljen in teta tudi,
najbolj pa bi bila osamljena jaz, ker vsi vemo,
da so mame najboljše za klepet in zabavo.*

*Če pa pomisliš malo, mame včasih sitne so,
a vendar je vse treba potrpeti,
ker naše mame tudi potrpijo, če kaj naredimo,
skrbijo za nas,*

tako kot bomo mi za njih ko bodo starejše.

Zato ne jezite mam, da bo njihovo življenje lažje.

Laura Breznikar

V družini se imamo lepo

Smo štiričlanska družina. V njej smo ati, mami, Darja in jaz. Starša hodita v službo, sestra v srednjo šolo in jaz v osnovno. Imamo se lepo, ker nam je tudi pozimi doma v hiši prijetno toplo. Veliko se pogovarjamo, a tudi kdaj spremo. Skupaj hodimo na sprehode in izlete. Rada imam svojo družino.

Tjaša Pušnik

Moja družina

Predstavil vam bom svojo družino. V njej smo ati Matjaž, mami Bojana, bratec Žiga in jaz. Ati je zaposlen v podjetju Sintal. Je vodja varnostnikov in je pri delu zelo uspešen. Mami je zaposlena v Domu starejših Zdravilišča Laško. Je receptorka in je enako kot ati uspešna pri svojem delu. Moj bratec hodi v četrti razred PŠ Debro. Tudi on je kar uspešen. Jaz hodim v 5.b-razred. Tudi jaz sem dober. Z bratcem igrava tudi košarko, vsi v družini pa smo tudi prostovoljni gasilci.

Luka Cestnik

MŠ LAŠKO

Želje četrtošolcev

- Mamici želim, da bi bila zdrava, srečna in vesela in da bi jo vedno rada imela. Vedno je zame skrbela in nikoli me ni prizadela. Želim ji veliko romantičnih trenutkov, veliko trenutkov s prijatelji in najlepših trenutkov z družino.

Hana Obrez

- Jaz želim mamici, da bi imela na obrazu veliko veselja, vesela leta, veliko zdravja in velik koš pomladi. Prav tako ji želim, da bi se dobro počutila s sodelavci in da ne bi imela več kislih dnevov ali z levo nogo vstala.

VELIKO LEPIH TRENUTKOV ...

Neža Kovač

- Mamici za materinski dan želim veliko zdravja, sreče in veselja.

Manja Mrgole

- Želim ji veliko zdravja, sreče, veselja in da bi bila še vedno taka kot zdaj.

Tjaša Hrastnik

- Mamici za materinski dan želim, da bi bila zdrava, vesela, srečna, da bi se rada smejala in da bi bila še naprej najboljša mamica na svetu.

Neja Ozimek

- Mamici želim, da bi bila še naprej vesela in zdrava.

Adelisa Šljivar

- Mamici za materinski dan želim zdravja, sreče, veselja, veliko ljubezni, dobre duše, skoraj nič jeze in da bi me imela zelo, zelo, zelo rada.

Tinkara Kramer

- Mamici želim za materinski dan podariti rožice, zdravje in srečo.

Domen Tovornik

PŠ ŠENTRUPERT

Za srečo in veselje mamic

Alen Zajtl

Ana Šmerc

Klara Brečko

Anej Bovha

Lara Horjak

Kristina Centrih

Larisa Kolarec

Petra Žumer

Simona Kostanjšek

Veronika Horjak

Urša Kodrin

Izdelki učencev 4. in 5. razreda

RAZREDNA STOPNJA

Majhne pozornosti za velike želje

Učenci razredne stopnje matične šole in PŠ Debro so v vseh razredih marljivo ustvarjali, da bi ob praznikih razveselili mamice. Njihov ustvarjalni zanos smo ujeli na fotografije.

Dobro nama gre ...

Izdelki učencev v OPB pri učiteljici Nevenki Turnšek

Četrtošolci v Debru so ustvarjali ...

... s pomočjo učiteljice Vesne Obrez.

Debrski 4. razred je pri učiteljici Mileni Knez za mamice izdelal tudi tulipane.

Metuljčki so poleteli k mamicam iz OPB pri učiteljici Ani Petek. In tudi na risbice niso pozabili.

Ali znate narediti rožico iz papirja?

Ne? Potem pridite k nam in učiteljici Tanji Kantardžić ...

Tudi takšna darila so dobile mamice.

KUHARSKI KROŽEK

Krompirjevi zavitki

Učenci sedmega razreda MŠ Laško obiskujemo kuharski krožek in se pri njem zelo zabavamo. Za valentinovo smo pripravili posebne kolačke in krompirjeve zavitke. Primerno smo okrasili mizo in učilnico. Tokrat objavljamo recept za krompirjeve zavitke.

Sestavine

300 g šunke

1,20 kg krompirja

33 g sira

2 dl kisle smetane

2 jajci

origano

olje za pekač

sol, mleti poper

Priprava

Krompir olupimo in prerežemo na polovice. V vsako polovico z jedilno žlico izdolbemo luknjo. Luknje zapolnimo z nadevom iz naribane šunke, polovice naribanega sira in kisle smetane. Nadevan krompir zložimo v pomaščen pekač in pečemo v pečici pri 180 stopinj Celzija približno 30 minut. Drugo polovico pomešamo z jajcema, prelijemo po krompirju, potresemo z origanom in zlato rumeno zapečemo. Ponudimo s poljubno sezonsko solato.

Neža Ferlič

NPH IN SPH

Lectova srca

Pri izbirnih predmetih načini prehranjevanja in sodobna priprava hrane smo pekli in oblikovali lectove srčke in se pri tem marsikaj naučili. Gospa, ki nas je učila, nam ni dala svojega osebnega recepta, saj naj bi bila to skrivnost, dala pa nam je splošnega, ki ga objavljamo tudi za vas.

Testo

500 g moka

150 g prekuhanega in ohlajenega medu

300 g masla

150 g sladkorja v prahu

2 jajci

žlička sode bikarbone,

konica noža zmletih žbic in cimeta

Obliv

beljak

70 g sladkorja v prahu

Priprava

V skledo z moko dodamo med, sladkor in jajci. Temu dodamo sodo bikarbono, zmlete žbice in cimet. Zamesimo testo in ga pustimo, da počiva vsaj 30 minut. Oblikujemo kroglice in jih polagamo v namazan pekač. Pečemo pri temperaturi 180 stopinj Celzija. Še tople povaljamo v stepenem beljaku in sladkornem prahu.

Lea Lapornik

Pridno smo se lotili dela.

Končni izdelki

BRIHTNE GLAVCE

Pomladni kviz

1. Kdaj se začne pomlad?

O 15. marca.

P 21. marca.

R 23. marca.

2. Kje je vsako leto tekma v smučarskih skokih?

M V Kranjski Gori.

N Na Bledu.

O V Planici.

3. Kakšne barve je planika?

L Modre.

M Bele.

N Rumene.

4. Kjer se prepirata dva ...

J ...dobiček imata oba.

K ...je bolje, kot če se eden.

L ...tretji dobiček ima.

5. Starinsko ime za marec je ...

A sušec.

B mali traven.

C rožnik.

6. Kaj so žlikrofi?

C Orodje za košnjo.

D Tradicionalna jed.

E Posoda za krompir.

7. Kako se reče ploščku pri hokeju?

N Pak.

O Hokej krogla.

P Pokrovček za hokej.

8. Kateremu drevesu pozimi odpadejo iglice?

P Smreki.

R Boru.

S Macesnu.

9. Koliko dni ima marec?

V 28.

Z 30.

Ž 31.

10. Slovenija leži v ...

D Afriki.

E Evropi.

F Aziji.

11. Katera beseda ima enak pomen kot zrcalo?

U Okno.

V Čistilo.

Z Ogledalo.

12. Narodnozabavno glasbilo je ...

R Harmonika.

S Čembalo.

Š Violina.

13. Kdaj je materinski dan?

T 8. marca.

U 1. aprila.

V 25. marca.

14. Katera gozdna žival pozimi išče hrano v krmilnici?

I Medved.

J Srna.

K Jazbec.

Geslo:

1	2	3	4	6	6

7	5	8

9	10

1	2	11	6	12	5	13	4	14	5

UGANKARSKI KOTIČEK

Sudoku

3		2	1					
				3	6			1
	9				7	3	6	
	3		9			8	4	6
1	2	9			4			
	7	5	4				2	3
9			7	2				
					3	1		7

Larisa Knap

Premaknili bomo uro

Premik ure se je uveljavil z namenom večjega izkoriščanja dnevne svetlobe. Tako ljudje manj spimo, ko je zunaj dlje svetlo.

Ob uporabi premika ure med zimskim in poletnim časom se tudi varčuje z energijo, saj se dnevni delovni čas ustanov in podjetij prilagaja večjemu izkoristku dnevne svetlobe, kar pomeni manjšo

porabo tako električne kot toplotne energije. Letos bomo uro pestavili na poletni čas 31. Marca. Ob 2.00 bomo kazalce premaknili na 3.00. Ne pozabite.

India Karlatec

Horoskop za april

KOZOROG (22. 12. do 20. 1.)

V tem mesecu ne veliko sreče z ljubeznijo, loteval se te bo občutek, da nimaš vsega pod nadzorom. Razmere se bodo po 17. aprilu umirile. Takrat boš dobre volje. Ne zanemarjaj simpatije, da ji ne bo pošla potrpežljivost!

VODNAR (21. 1. do 18. 2.)

Karkoli boš naredil/-a, vse bo spremenljivo. To bo povezano z razpoloženjem, dobro voljo, ocenami ... Medsebojni odnosi bodo malo moteči, med starši in tabo bo nekaj prepirov. A nič zato, v drugi polovici bo malo manj gneče in šolskih obveznosti. Uči se sproti, to ti bo ublažilo delo.

RIBI (20. 2 do 20. 3.)

V aprilu ne boš pretirano družaben/-a, tvoje razpoloženje bo kot aprilsko vreme – precej muhasto. Premisli, zakaj se z določenimi prijatelji ves čas prepiraš in ali je to potrebno. V drugi polovici meseca se poskusi čim bolj posvečati zdravju in gibanju: pojdi kolesarit, teč. Tako boš lažje prenesel/-a šolske in druge obveznosti, saj se bodo možgani zbistrili.

OVEN (21. 3. do 20. 4.)

V aprilu se te bo lotila spomladanska utrujenost. Zato boš z muko opravljal/-a šolske obveznosti, ki se bodo kar kopičile. Doma se manj prepiraj in se ne izogibaj opraviлом. Ker ne boš tako v stiku s prijatelji, poskusi manj ljubosumno gledati na njihovo druženje. Dostikrat se ti bo zazdelo, da te razumejo samo strelci.

BIK (21. 4. do 20. 5.)

Veliko boš razmišljal/-a o prijateljih in prihodnosti. V dobro voljo te bodo spravili športne aktivnosti, druženje z družino in branje kakšne dobre knjige. Priporočamo Zlati zob, Oh, ta kriza ... Ne pusti, da te prijatelji izkoriščajo. Določene stvari ti ne bodo šle iz glave. Ne boš imel/-a sreče v ljubezni, temveč se boš odlično razumel/-a z domačimi.

DVOJČKA (21. 5. do 21. 6.)

Počutil/-a se boš odlično. Veliko se boš družil/-a s prijatelji, pazi le, da simpatija ne bo preveč na

stranskem tiru. Maksimalno boš izkoristil/-a vsak dan. Ne trati časa za govorice, ki krožijo naokrog. Po drugi polovici meseca se ne boš počutil/-a več tako dobro. Včasih te bo kar zaneslo pri govorjenju; pazi, da ne boš lagal/a-.

RAK (22. 6. do 22. 7.)

V aprilu boš prišel/-a do spoznanja, da si nekaterim prijateljem preveč popušča/-a in se jim prilagajal/-a ter s tem čisto zanemaril/-a svoje konjičke. Razumel/-a se boš s prijatelji, posebej z devicami. Konec meseca bodi na cesti bolj pazljiv/-a.

LEV (23. 7. do 23. 8.)

V prihajajočem mesecu boš precej čustven/-a. Iz tira te bodo vrgle že malenkosti. Tudi v šoli ti bo pogosto zmanjkalo potrpljenja in vztrajnosti. Vendar se boš super razumel/-a s tehtnicami in z vodnarji. Večkrat se nasmej!

DEVICA (24. 8. do 23. 9.)

Ob vseh šolskih obveznostih ti bo zmanjkalo časa. A zato ne krivi brata ali sestre! Na vidiku je nova simpatija. Bolje se boš moral/-a organizirati, sicer pa tudi z denarjem ne boš imel/-a prevelikih težav. Obeta se ti razburljiv mesec. Dobro se boš razumel/-a s škorpijoni.

TEHTNICA (24. 9. do 23. 10.)

Tokrat se ne boš najbolje razumel/-a s starši in z domačimi. Zaradi tvoje ljubosumnosti in nergavosti bodo prijateljski odnosi postali bolj napeti. A ne pozabi, da se učiš ravno iz lastnih napak. Ne pozabi na šport in seveda šolo!

ŠKORPIJON (24. 10. do 22. 11.)

Super mesec se ti obeta! Spet boš začel/-a na svet gledati optimistično in z dobro voljo. Tudi ljubezen, prijatelji in šola ti bodo kot pisani na kožo. Nekaj težav bo vendarle doma, obeta se kakšen spor s sestro ali z bratom. Starši seveda nad tem ne bodo navdušeni. Odlično se boš ujel/-a z ovni.

STRELEC (23. 11. do 21. 12.)

S sošolcem, s katerim si se že dlje prepiral/-a, se bosta umirila in našla skupen jezik. V družbi boš zgovornejši/-a, dvignila se ti bo samozavest. Na vrata trka nova ljubezen. Tudi v družbi boš bolj zabaven/-a. Doma ne bo težav.

Obvestilo uredništva šolskega časopisa

Pri pripravljanju prispevkov se občasno zgodi, da kdo ne želi objave svoje fotografije v časopisu, kar z vsem spoštovanjem v uredništvu tudi upoštevamo. Želimo le, da ste s tem seznanjeni tudi bralci, da ne bi morda pomislili, da je uredništvo tisto, ki česa ne želi objaviti zaradi subjektivnih meril.
